

регулювання щодо захисту авторських прав в мережі Інтернет, так як користувачі вважають цілком за нормальне використовувати в особистих цілях праці інших осіб, тобто авторів або правовласників. Тому, на мою думку, перед тим як запровадити посилення відповідальності за порушення авторських прав в Інтернет мережі, потрібно переконати громадян в тому, що це погано, а головне протизаконно, і в результаті, якщо зміниться відношення до самого порушення авторських прав, як до чогось негативного, на краще, зміниться і ситуація в цій сфері загалом.

Проаналізувавши та дослідивши проблематику захисту авторських прав у мережі Інтернет, я дійшла висновку, що в даній сфері дуже великий обсяг невирішених проблем, починаючи з ідентифікації особи, що порушує авторські права в мережі Інтернет, до подачі позовів та притягнення порушників до відповідальності та відшкодування в них моральних, матеріальних та компенсаційних збитків. Саме тому я вважаю, що вирішення цих проблем дасть Україні великий поштовх в розвитку суспільства, яким можна пишатися, тому що ці проблеми є неприпустимі для інформаційного суспільства, в якому ми живемо.

Список використаних джерел:

1. Режим доступу: <http://karlivka.just.gov.ua/uploads/2014-04/intelektual-na-vlasnist-metodichka.doc>
2. Режим доступу: <http://dilegal.com.ua/teoretiko-pravovi-pitannya-oxoroni-avtorskogo-prava-v-merezhi-internet/>
3. Международная охрана интеллектуальной собственности. – СПб: Питер, 2001. – 720 с.: ил. – (Серия «Закон и практика»)
4. Авторське право і суміжні права в інформаційному просторі. «Зелений документ», прийнятий Комісією Європейського Співтовариства 19 липня 1995 р. / Copyright and Related Rights in the Information Society. GREEN PAPER. – Режим доступу : <http://litterref.ru/qasujgmermer.html>

Вдовин Т.О.

студент,

Навчально-науковий інститут інформаційної безпеки

Національної академії служби безпеки України

ПРАВОВИЙ СТАТУС КОМЕРЦІЙНОЇ ТАЄМНИЦІ ЯК ОБ'ЄКТА ПРАВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

У будь-якому розвиненому інформаційному суспільстві питання забезпечення належного захисту та охорони прав власників на інформаційні ресурси завжди було одним із найважливіших. Але в

сучасних українських реаліях, де прослідковується стрімкий розвиток ринкових відносин, конкурентна боротьба між суб'єктами господарювання набуває нових ознак. Очевидно, що в таких умовах проблема захисту інформації, що забезпечує належний рівень функціонування учасників господарських відносин (комерційної таємниці) є дискусійною та зумовлює актуальність цієї роботи.

Комерційна таємниця є достатньо специфічним об'єктом права інтелектуальної власності, оскільки правовідносини у цій сфері регулюються різними галузями права. Зокрема Цивільний та Господарський кодекси визначають правовий статус комерційної таємниці коли Кримінальний кодекс та КЗпП встановлюють відповідальність за правопорушення в даній сфері. Специфічність даного виду інформації пояснюється і тим, що ні в чинному законодавстві, ні в науковій літературі не прослідковується єдиного підходу щодо визначення поняття «комерційна таємниця».

Як сукупність відомостей технічного, організаційного, комерційного, виробничого та іншого характеру комерційна таємниця становить значний економічний інтерес для її власника, що провадить господарську діяльність в умовах конкуренції [1]. Як сукупність відомостей, які в цілому чи в певній формі та сукупності їх складових є невідомими та не є легкодоступними для осіб, які звичайно мають справу з видом інформації, до якого вони належать, комерційна таємниця має комерційну цінність та є предметом адекватних існуючим обставинам заходів щодо збереження її секретності, вжитих особою, яка законно контролює цю інформацію [2].

Чинне законодавство містить досить багато положень, що регулюють право інтелектуальної власності на комерційну інформацію, в той же час законодавець дає право власнику комерційної таємниці самостійно визначати склад і обсяг відомостей, що становлять секретну інформацію. Однак ці відомості не повинні суперечити переліку, встановленому постановою Кабінету міністрів України від 9 серпня 1993 р. N 611 «Про перелік відомостей, що не становлять комерційної таємниці», а також не повинні містити відомостей, що становлять державну таємницю.

Зважаючи на те, що розголошення відомостей, що становлять комерційну таємницю не можуть завдати істотної шкоди інтересам держави чи суспільства, законодавством закріплено право власника комерційної таємниці самостійно визначати сукупність організаційних, технічних та інших заходів захисту інформації, що становить комерційну таємницю, виходячи з принципів доцільності, адекватності та власне з цінності самих відомостей, що становлять комерційну таємницю.

Незважаючи на певну самостійність суб'єктів господарювання в суспільних відносинах, що пов'язані з комерційною таємницею,

законодавча система охороняючи конституційні права та свободи людини і громадянина, а також забезпечуючи розвиток бізнесу в Україні на правових засадах та на засадах добросовісної конкуренції все ж таки встановлює деяку міру юридичної відповідальності за правопорушення, пов'язані з незаконним збиранням, розголошенням чи використанням секретної інформації з власної вигоди.

Зокрема за незаконне збирання з метою використання відомостей, що становлять комерційну або банківську таємницю (ст. 231 Кримінального кодексу України – КК України) та розголошення комерційної або банківської таємниці з корисливих чи інших особистих мотивів (ст. 232 КК України) якщо це спричинило істотну шкоду суб'єкту господарської діяльності, караються штрафом від трьох до восьми тисяч та від однієї до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян відповідно [3].

Також за порушення права суб'єкта господарювання на комерційну таємницю може бути застосована:

- дисциплінарна і матеріальна відповідальність, передбачена Кодексом законів про працю України;
- цивільно-правова відповідальність у вигляді відшкодування збитків, заподіяних суб'єкту господарювання, на підставі Цивільного кодексу України;
- адміністративна відповідальність, встановлена ч. 3 ст. 164-3 Кодексу України про адміністративні правопорушення;
- адміністративно-господарські санкції у вигляді стягнення штрафу відповідно до ч. 2 ст. 251 ГК, ст. ст. 21, 22 Закону України «Про захист від недобросовісної конкуренції» [4].

Як бачимо характерною ознакою чинного законодавства у сфері регулювання суспільних правовідносин, пов'язаних з комерційною таємницею є те, що не встановлюючи єдиного підходу до дефініції поняття «комерційна таємниця», а також не маючи єдиного нормативно-правового акту, який би регулював порядок набування права суб'єкта інтелектуальних прав на комерційну інформацію, значну увагу законодавець приділив саме встановленню міри відповідальності за порушення комерційної таємниці і цим самим визначив цей захід охорони комерційної таємниці як одним із основних зі сторони законодавства.

Отже, із зазначеного можна дійти висновку, що:

1. Комерційна таємниця є характерним об'єктом права інтелектуальної власності, оскільки не маючи окремого закону, яким би регламентувались суспільні відносини в цій сфері, є певною мірою захищеним зі сторони законодавства, маючи окремі статті та окремі положення в багатьох нормативно-правових актах України;

2. Зважаючи на те що, комерційна інформація має комерційну цінність основною метою захисту такого виду інформації повинно бути недопущення потрапляння секретних відомостей до конкурентів чи зацікавлених третіх осіб, що може негативно вплинути на діяльність підприємства.

3. Сукупність заходів, що впроваджуються підприємством щодо захисту відомостей, що становлять комерційну таємницю повинен бути доцільним та ненадмірним, що може призвести до неоправданих комерційних витрат.

Список використаних джерел:

1. Про охорону прав на комерційну таємницю: КОНЦЕПЦІЯ проекту Закону України від 5 листопада 2008 року : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1404-2008-p>.

2. Цивільний кодекс України : Коментар / за заг. ред. Є. О. Харитонова, О. М. Калітенко. – Одеса :Юридична література, 2003. – 1080 с.

3. Кримінальний кодекс України: Закон України від 5 квітня 2001 року // Відомості Верховної Ради України. – 2001. – № 25–26. – Ст. 131.

4. Теорія економічного аналізу: Навч. посіб. / Купалова Г.І. – К., 2008. – 639 с.

Понзель А.О.

студент,

*Навчально-науковий інститут інформаційної безпеки
Національної академії Служби безпеки України*

НЕДОЛІКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ КОМЕРЦІЙНОЇ ТАЄМНИЦІ

Першим кроком в захисті комерційної таємниці є надійна правова основа.

Проблемними питаннями нормативно-правового регулювання захисту КТ:

- неоднозначне трактування поняття «комерційна таємниця» у різних законодавчих актах України;
- неможливість офіційної реєстрації комерційної таємниці;
- відсутність в нормативно-правових актах України визначення універсальних об'єктів, які належать до комерційної таємниці;
- відсутність законодавчого акту, який в повній мірі регулював би питання використання, можливість зарахування на баланс підприємства